

PRZEPISY O WARUNKACH LEGALIZOWANIA

WAG HANDLOWYCH ZWYCZAJNYCH.

C z ę ś ć III.

WAGI RÓWNORAMIENNE.

Na podstawie art.11 Dekretu o miarach /Dz.Praw 1919 r. Nr 15 poz.211/ rozporządza się co następuje:

1. Wagi proste mogą mieć łożysko środkowe dźwigni umocowane w słupku /wagi słupkowe/ lub w wiszącym jarz-
mie /wagi wiszące/ i mogą być o nośności: 50 dkg, 1, 2,
5, 10, 20, 50, 100, 200 i t.d. co 100 kg.

Wagi złożone równoramienne mogą być o nośności:
1, 2, 3, 5, 10, 15, 20, 30, 50 i t.d. /jak wyżej/ kg.

2. Ramiona wag równoramiennych nie powinny widocz-
nie różnić się co do swego kształtu, jednakże jedno-
stronne rozwidlenie jest dopuszczalne.

3. W wagach z dwustronnem rozgałęzieniem końców
dźwigni długość środkowego noża winna być nie mniejsza
jak sześć dziesiątych odległości między środkami ostrzy
noży na końcu dźwigni; przy rozgałęzieniu tylko jedne-
go końca długość ta winna być nie mniejsza jak trzy
dziesiąte powyższej odległości.

Oprócz tego w miejscu zawieszenia szalek rozga-

Przepisy obowiązujące w miernictwie

czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

No 25.

Warszawa, dnia 28 kwietnia 1920 r.

Cena 2 mk.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

łożenia dźwigni winny być zabezpieczone od zetknięcia się z przedmiotem ważonym.

4. Konstrukcja wieszaków, zawierających łożyska nośne, i końców dźwigni w wagach prostych winna uniemożliwiać zdejmowanie wieszaków ze swoich miejsc bez użycia narzędzi warsztatowych. Zawieszenia z szalkami mogą tworzyć części oddzielne lub trwale złączoną całość.

5. Wagi proste zgłaszane do legalizacji winny osiągać wyznaczone położenie równowagi wraz z wieszakami oraz po stopniowym zawieszaniu wszystkich części, przeznaczonych do zawieszania na wieszakach. /Szalki różnego ciężaru winny więc być wyrównane w ciężarze przez trwałe połączenie z kompensującą częścią zawieszenia/.

6. W wagach złożonych ciężary szalek zdejmowalnych, różniących się co do kształtu, mogą być niejednakowe; jednakowoż w tym wypadku odpowiedni kształt siodełek winien ujawniać niewłaściwe przedstawienie szalek. Jeżeli szalki jednakowego kształtu mają różny ciężar, to przynajmniej jedna z nich winna być trwale przymocowana do swego siodełka.

7. Wagi złożone zgłaszane do legalizacji, mające szalki jednakowego kształtu, winny osiągać wyznaczone położenie równowagi zarówno z szalkami jak i bez szalek; mające zaś szalki różnego kształtu winny osiągać

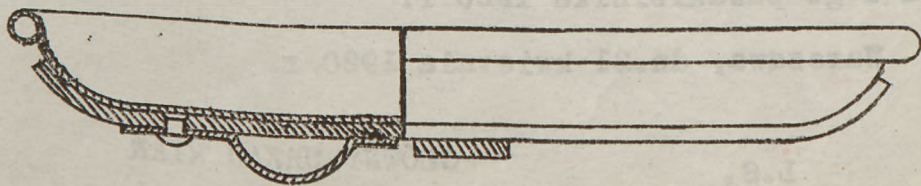
wyznaczone położenie przy przyjmowaniu z szalkami.

8. Artykuły 5-y i 7-y mają charakter przepisów o uchybieniach wykonania. Jeżeli waga znajdująca się w obrocie publicznym nie czyni im zadość, to nie stanowi to samo przez się o jej nielegalności.

9. Wagi równoramienne mogą być zaopatrzone wyłącznie przy szalce lub siodełku w tarownik balastowy, pozwalający tak wyrównać ciężar szalek i ich zawieszek lub siodełek, aby nieobciążona waga przyjmowała wyznaczone położenie równowagi. Konstrukcja jego winna być taka, aby była uniemożliwiona szybka i nie dająca się łatwo zauważyć zmiana ilości zawartego w nim balastu i aby cel i sposób stosowania jego był łatwo zrozumiały. Tarownik winien być tak urządzony, aby balast nie mógł się z niego wysypywać przy przechylaniu wagi.

Pojemność tarownika winna być taka, aby ciężar drobnego śrutu, dającego się w nim pomieścić, nie przekraczał 20 gramów dla wag o nośności do 2 kilogramów włącznie i 50 gramów dla wag o nośności powyżej 2 kilogramów.

Tarownik balastowy może być wykonany w kształcie łyżki z kołnierzem /fig./, której trzonek sprężysty

przytwierdzony za pośrednictwem nitu do siodełka lub

szalki. Nitotwójca os' obrotu. We własciwem położeniu
trzonek winien przeżyć i zatrzasnąć tarownik.

10. Wagi stołowe, zawarte w szafce, winny być zaopatrzone na zewnętrznej stronie szalki w tarozę z oznaczeniem nośności; nierozdzielne połączenie tarozy z szafką winno być zabezpieczone konstrukcyjnie lub przez cechę urzędu.

11. Szalki winny być wykonane z materiałów dostatecznie twardych i niehygroskopijnych, jak metal, marmur, szkło, porcelana. Metalowe szalki mogą być cechowane cechą urzędu i roczną.

PRZEPISY PRZECHODNIE.

12. Przepisy niniejsze uchylają sprzeczne im postanowienia przepisów o warunkach legalizowania, obowiązujących w byłych dzielnicach rosyjskiej i austriackiej.

13. Wagi, nieodpowiadające art.1, które były kiedykolwiek cechowane przez urzędy właściwe dla wymienionych w art.12 terytorjów, będą przyjmowane do legalizacji aż do dnia 1-go stycznia 1930 r., o ile odpowiadają pozostałym przepisom legalizacyjnym dla wag równomiennych.

14. Przepisy niniejsze otrzymują moc obowiązującą od dnia 1-go października 1920 r.

Warszawa, dn.21 kwietnia 1920 r.

L.S.

GLÓWNY URZĄD MIAR

/--/ inż. Z.Rauszer